६.३१.] यास्कोक्तवात् तादशस्य मम शिवं शम्मिनित दे मुखनामनी [निघ॰ ३. ६.] । तत्राद्यमिक्तिकं दितीयमामुष्मिकम् । उभयविधं मुखं भूयादिति शेषः । शम्यो-रित्यभ्यासोऽत्याद्रार्थः ॥ ॥

इत्युपस्थानमन्त्राः समाप्ताः ॥ ॥ ४३ ॥

VII. प्रधासिनी क्वामके मुरुतंश्च रिशादंसः ।

करम्भेणं सजीषंसः ॥ ४४ ॥

ग्रय चातुर्मास्यमत्नाः । प्रजापतिदृष्टाः । चातुर्मास्याख्यो यागः । स पर्वचतुष्ट-यात्मकः । वैश्वदेववरुणप्रधाससाकमेधश्रनासीरीयाख्यानि चवारि पर्वाणि । तत्र वरुणप्रधासाख्ये दितीय पर्वणि दिन्नणोत्तर्योर्द्धयोर्वियोर्द्धविःघासादितेषु प्रति-प्रस्थाता पत्नीमुदानयंस्तदीयं जारं पृहेत् केन चर्सीति । सापि तं ब्रूयात् ॥ का॰ [५.५.१०.] म्राच्याते प्रधासिन इत्येनां वाचयति नयन्निति । पत्या तारे कथिते सति इनां पत्नीं नयन्प्रतिप्रस्थाता प्रधासिन इति मल्लं वाचयति ॥ मारुती गा-यत्री । वयं मरुतो क्वामके । चकारेण तदीयपरिचारकाः समुचीयते । किम्भू-तान्मरुतः प्रधासिनः धसू ग्रद्ने प्रकर्षेण धस्यते भन्यते इति प्रधासो रुविर्वि-शेषः । स रृषामस्तीति तान्प्रघासिनः । रृतन्नामकान् । शुक्रज्योतिरित्याद्यः सप्त सप्तका मारुता गणाः । तत्र स्वतवांश्च प्रघासी चेति पछते [ऋधा॰ १७. ट५.] । सार्थः । रिशां वैरिकृतां हिंसां दस्यित उपचयतीति रिशादसः । दसु उपचय क्विप् । यदा रिशन्ति व्हिंसत्तीति रिशाः इगुपंधिति कः [पा॰ ३.१.१३५.] । रिशा-न्हिंसकान्दस्यलीति रिशाद्सः । यदा रिशलि रिशलः शतिर दीर्घश्हान्दसः । रि-शतोऽस्यति चिपति ते रिशाद्सः । अस्यतेर्विच् । तथा करम्भेण सजोषसः यव-मयो कृविर्विशेषः कर्म्भः । तेन सजोषसः समानप्रीतयस्तान् । तथाविधान्मरुतो क्वामक् ॥ ४४ ॥

यद्गमि यद्रं एवे यत्सभायां यदिन्द्रिय । यदेनश्चकृमा वयमिदं तद्वयज्ञामके स्वाकृ ॥ ४५ ॥